

Ας φιλοσοφήσουμε...

Στην πορεία εκατομμυρίων χρόνων εξέλιξης του ανθρώπινου είδους δύο δυνατά εργαλεία αναδύθηκαν από τον ανθρώπινο νου για να αντιμετωπίσει τον εγγενή εξελικτικό παραλογισμό: 1) Φιλοσοφία, 2) Επιστήμες. Με αυτά τα δύο εργαλεία ο "Homo sapiens-sapiens" μπορεί να γίνει "ΑΝΘΡΩΠΟΣ", να ομονοήσει, να ευτυχήσει, να ευδαιμονίσει, να μετατρέψει τον πλανήτη Γη σε έναν πανέμορφο γαλαζοπράσινο πλανήτη και να εξαλείψει καθετί άσχημο/άδικο/κακό/αναληθές. Κι όμως, συνεχίζουν οι άνθρωποι να βαδίζουν στην έρημο πεινασμένοι, διψασμένοι, κουρασμένοι, απογοητευμένοι, αρνούμενοι να στρέψουν το βλέμμα δεξιά και αριστερά στις οάσεις που έχουν καλλιεργήσει η Φιλοσοφία και οι Επιστήμες. Όταν καταφέρουν με κάποιο τρόπο να στρέψουν το βλέμμα τους έστω και λίγο προς τα εκεί, αντί να επιμείνουν χώνουν με μανία το κεφάλι τους στην άμμο. και..... και χειραγωγούμενοι ακολουθούν κάθε αγύρτη, αργυρώνητο και ανεπίξεστο καιροσκόπο πολιτικάντη.

Αναρωτιέμαι ! Εφόσον δεν γνωρίζει κάποιος τι είναι το «Αληθές», τι είναι το «Αναληθές» και τι είναι το «Ψευδές» (ψέμα, σφάλμα), γιατί μιλά για την αλήθεια; Εάν δεν γνωρίζει το βαθύτερο περιεχόμενο των λέξεων-εννοιών: "Αλήθεια", "Είναι", "όντος Ον", "Πραγματικότητα", "Φαίνεσθαι", κτλ, πώς μπορεί να τοποθετείτε επί παντός επιστητού; Μελέτησε Γνωσιολογία/Επιστημολογία; Έψαξε το φυλογενετικό δέντρο του ανθρώπου και την τετραπλή εξελικτική του διαμόρφωση ; Μελέτησε όλες τις παρεμφερείς επιστήμες που αφορούν τον «Άνθρωπο»; Τι γνωρίζει εν τέλει για τον «Άνθρωπο»; Τι γνωρίζει για τη συναισθηματική και λογική νοημοσύνη και πως συνδέονται μεταξύ τους; Γενικά, *τι γνωρίζει για την λειτουργία του εγκεφάλου και την αναδυόμενη ιδιότητα του «Νου»;*

Έτσι λοιπόν, έστω και η παραμικρή ανιδιοτελής προσπάθεια του νου να κατανοήσει τον κόσμο (επίγνωση φυσικής πραγματικότητας) και να κυριαρχήσει στον εαυτό του (αυτογνωσία), θα τον φέρει μπροστά στην ενασχόληση με τη Φιλοσοφία. Έστω και ένα από αυτά. Δύσκολο όμως μονοπάτι που πρέπει να διαβεί κανείς, για αυτό και οι περισσότεροι δεν το τολμούν. Από τους λίγους που θα τολμήσουν, ορισμένοι δεν αντέχουν τον νοητικό μόχθο που απαιτείται τελικά, και γρήγορα παραιτούνται και επιστρέφουν στην ησυχία της ιδεοληπτικής φαντασίας που ευχαρίστηση με φαντασιοπληξίες προκαλεί. Κάπως έτσι ελάχιστοι απομένουν να βαδίζουν το δύσκολο μοναχικό μονοπάτι της αυτογνωσίας και της επίγνωσης του περιβάλλοντος κόσμου, για αυτό και οι υπόλοιποι τους κοιτούν φοβισμένα και αρνητικά. Τον φόβο τους φοβούνται που δεν τολμούν να αντιμετωπίσουν, και τον βάζουν κάτω από το χαλί, και αντί να αγωνιστούν, με κάθε τρόπο θρασύδειλα κι αναίσχυντα επιτίθενται σε αυτούς που το τολμούν.

Αυτονόητο είναι ότι η Φιλοσοφία λειτουργεί με τη συνεπικουρία των Επιστημών και συνεχή αλληλεπίδραση με αυτές. Φιλοσοφία και Επιστήμες είναι ο μονόδρομος για να αντιμετωπιστούν τα ιδεοληπτικά/παραμυθικά συστήματα, οι παραισθητικές δεισιδαιμονίες, και οι κάθε μορφής ψευδαισθητικές τελετουργίες κενές περιεχομένου, τα οποία βρίθουν στην καθημερινότητα και σαν βραχνάς-καρκίνωμα έχουν καταπνίξει τον ανθρώπινο νου (κυρίως τα τελευταία δέκα χιλιάδες χρόνια).

Όλες αυτές οι μυστικές/μυστικιστικές/ιδεοληπτικές/κτλ εμπειρίες/απόψεις/δοξασίες βρίθουν εγωμορφικών ερμηνειών, άκρατου υποκειμενισμού και δεν μπορούν να ελεγχθούν/μεταδοθούν/επαληθευθούν/εξηγηθούν/κτλ, οπότε δεν είναι δυνατόν να γίνουν αποδεκτές ή να συζητάμε σοβαρά για αυτές. Εάν μας το επιτρέπουν, απλώς τις αναφέρουμε στο κλειστό κοντινό περιβάλλον μας ως προσωπικές «απόψεις», κι ίσως τις συζητάμε σε κάποια ομάδα εφόσον έχει συμφωνήσει η πλειοψηφία, αλλά με επίγνωση ότι είναι απόψεις και ΟΧΙ ΓΝΩΣΕΙΣ. Επουδενί να μην εκληφ-

θούν ως πραγματικότητα ή ως γνώσεις. Απλώς είναι αναπόδεικτες προσωπικές υποκειμενικές απόψεις. Προσοχή! Ανεξάρτητα αν εν τέλει είναι αληθείς ή ψευδείς, για την κοινωνία παραμένουν απόψεις όσο δεν προσφέρεται η αποδεικτική διαδικασία. Απόψεις είναι, ΔΕΝ είναι Γνώσεις.

Αν ανατρέξουμε στην Γνωσιολογία/Επιστημολογία, κάπου αναφέρεται η φράση: «Η εμπειρία (*Εμπειρισμός*) είναι τυφλή χωρίς την νόηση, και η νόηση (*Ορθολογισμός*) είναι κενή χωρίς την εμπειρία». Η δυναμική διαλεκτική λοιπόν εμπειρισμού και ορθολογισμού αναδεικνύει την "Κριτική Σκέψη". Αυτό ακριβώς που λείπει από την κοινωνία μας, με αποτέλεσμα στην καθημερινότητα να κυριαρχούν απόψεις, δοξασίες, ιδεοληψίες και αδιάλλακτες κομπορρήμονες γενικευμένες αερολογίες. Ακριβώς όλα αυτά που σκορπούν αιθάλη σύγχυση, αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις. Ας καλλιεργήσουμε λίγο την "Κριτική Σκέψη", είναι μονόδρομος για οτιδήποτε στα ανθρώπινα πράγματα.

Κι όμως, καθημερινά ορισμένοι άνθρωποι φωνασκούν, κομπορρημονούν, τοποθετούνται ως 'σοφοί' για το καθετί, και ενίοτε εκεί που πρέπει να ντρέπονται ή να κλαίνε αυτοί... γελούν. Παρατηρώ αρκετούς με αδιάλλακτη επιμονή και έπαρση να προσπαθούν να επιβάλουν τις προσωπικές τους απόψεις τους στο ευρύ κοινό (συνήθως ασύνειδα). Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιούν δεκάδες λογικά λάθη, εριστικότητα, αγένεια και αδιαλλαξία στα όρια φανατισμού.

Κι όμως, τα εργαλεία υπάρχουν: Φιλοσοφία και Επιστήμες! Ας τα χρησιμοποιήσει ο καθείς που θέλει να εξανθρωπιστεί, που θέλει να γίνει «ΑΝΘΡΩΠΟΣ».

Αντώνης Αναστασιάδης